

Συμφέρει τους Χριστιανούς η δημιουργία κουρδικού κράτους;

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

Αυτές τις ώρες που γράφονται αυτές οι γραμμές διεξάγονται επιχειρήσεις του τουρκικού στρατού στο Ίντλεμπ, περιοχή της βορειοδυτικής Συρίας, η οποία κυριαρχείται από τρομοκράτες της Αλ-Κάιντα. Όπως ήδη έχει δηλώσει η τουρκική Κυβέρνηση, στόχος μετά το Ίντλεμπ είναι και το κουρδικό καντόνι του Αφρίν.

Αυτή τη στιγμή δημιουργείται ένας συνασπισμός Ιράν - Τουρκίας - Ιράκ - Συρίας εναντίον των Κούρδων, στον οποίο πιθανόν έχει προσχωρήσει και η Ρωσία, παρότι παλαιότερα είχε εκδηλωθεί υπέρ των Κούρδων και μάλιστα ρωσική δύναμη είχε εγκατασταθεί στο καντόνι του Αφρίν για να εμποδίσει τουρκική επίθεση.

Από την άλλη πλευρά την δημιουργία του Κουρδικού Κράτους υποστηρίζει φανερά το Ισραήλ (οι Κούρδοι την ημέρα του δημοψηφίσματος στο ιρακινό Κουρδιστάν κυκλοφορούσαν με σημαίες του Ισραήλ) και ανεπίσημα φυσικά οι ΗΠΑ, παρότι φανερά είχαν πάρει θέση εναντίον του δημοψηφίσματος της ανεξαρτησίας των Κούρδων.

Όπως έχει ήδη δηλώσει ο Ταγίπ Ερντογάν, η κουρδική ανεξαρτησία μπορεί να προκαλέσει παγκόσμιο πόλεμο, και οι συσχετισμοί δυνάμεων που διαμορφώνονται αυτή τη στιγμή σίγουρα δικαιώνουν αυτούς τους φόβους.

Πέραν όμως από τις γεωπολιτικές διαστάσεις, οι οποίες είναι ασφαλώς τεράστιες, το θέμα έχει και την πνευματική του διάσταση και αυτήν θα εξετάσουμε τώρα.

Το ερώτημα που τίθεται είναι εάν οι χριστιανοί της Μέσης Ανατολής θα έβγαιναν ωφελημένοι από τη δημιουργία ενός ανεξάρτητου Κουρδικού Κράτους στην καρδιά της Μέσης Ανατολής.

Εάν παραμερίσουμε τους καθαρά πολιτικούς συσχετισμούς και τα γεωπολιτικά συμφέροντα, η απάντηση δεν μπορεί να είναι παρά θετική.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι αυτήν την στιγμή τα πιο ανεκτικά απέναντι στους χριστιανούς κράτη στη Μέση Ανατολή, εάν εξαιρέσουμε το Ισραήλ και την Παλαιστίνη, είναι ο Λίβανος, η Τουρκία και η Συρία του Μπασάρ Άσσαντ.

Στο Λίβανο μπορεί ένας μουσουλμάνος να γίνει χριστιανός, χωρίς να κινδυνεύσει σοβαρά και να μείνει στην χώρα, εκτός εάν οι δικοί του είναι πολύ φανατικοί μουσουλμάνοι, αλλά και πάλι το κράτος έχει υποχρέωση να τον προστατεύσει.

Το ίδιο συμβαίνει και στην Τουρκία.

Στη Συρία του Άσσαντ η προσχώρηση ενός μουσουλμάνου στον χριστιανισμό πριν τον πόλεμο δεν τιμωρούνταν από το Κράτος ούτε απασχολούσε τις κρατικές υπηρεσίες.

Ωστόσο, εάν οι συγγενείς ήταν φανατικοί, μπορούσαν να τον σκοτώσουν και το κράτος το πιθανότερο θα έκανε τα «στραβά μάτια», για να μην προκαλέσει «κοινωνική αναταραχή».

Πολύ πιο δύσκολα θα ήταν τα πράγματα για έναν μουσουλμάνο που θα αποφάσιζε να γίνει χριστιανός στο Ιράκ, στο Ιράν, στην Ιορδανία, και φυσικά ακόμη χειρότερα στις χώρες του Κόλπου, με χειρότερη την Σαουδική Αραβία, η οποία κυβερνάται ακόμη από ένα αιμοσταγές θεοκρατικό καθεστώς, που απολαμβάνει την πλήρη ανοχή της Δύσης.

Από την άποψη αυτήν η δημιουργία ενός ανεξάρτητου Κουρδικού Κράτους μόνο θετικές συνέπειες θα μπορούσε να έχει για τους χριστιανούς, καθώς οι Κούρδοι γενικά δεν φημίζονται για την προσήλωσή τους στο Ισλάμ.

Ήδη ο Ερντογάν τους έχει κατηγορήσει δημόσια ότι δεν είναι καλοί μουσουλμάνοι και αυτή είναι η αλήθεια για ένα πολύ μεγάλο μέρος των Κούρδων.

Άλλωστε και μόνο το ανέμισμα ισραηλινής σημαίας με το αστέρι του Δαβίδ από τους Κούρδους αποτελεί ικανή απόδειξη για αυτό, διότι μία τέτοια πράξη θα ήταν αδιανόητη για έναν πιστό μουσουλμάνο, καθώς αβυσσαλέο μίσος χωρίζει τις δύο θρησκείες, Ισλάμ και Ιουδαϊσμό.

Πολλοί Κούρδοι που έρχονται πρόσφυγες στην Ευρώπη ασπάζονται τον χριστιανισμό, ενώ πολλοί θα ήταν και εκείνοι που θα γίνονταν χριστιανοί ακόμη και στις πατρίδες τους στη Μέση Ανατολή, εάν υπήρχε προσπάθεια προσέγγισής τους από τις χριστιανικές Εκκλησίες.

Οι Κούρδοι καταναλώνουν αλκοόλ, έχουν πολλά μη ισλαμικά έθιμα, ενώ στις περιοχές τους είναι διάσπαρτοι και πολλοί Γιεζίντι, μία θρησκεία που δεν έχει καμία σχέση με το Ισλάμ, αλλά αντίθετα αποτελεί «κόκκινο πανί» για τους φανατικούς μουσουλμάνους.

Στις περιοχές των Κούρδων οι χριστιανοί είναι ελεύθεροι να ασκούν τα θρησκευτικά τους καθήκοντα και προστατεύονται από τις αρχές.

Από αυτήν την άποψη δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η δημιουργία ενός Κουρδικού Κράτους στη Μέση Ανατολή θα είχε, από καθαρά θρησκευτική πλευρά, ωφέλιμες συνέπειες για τους χριστιανούς της περιοχής, καθώς ο φιλελευθερισμός που θα επικρατούσε στην θρησκευτική πολιτική του θα ευνοούσε αναμφίβολα την ανάπτυξη του χριστιανισμού.

Αυτό βέβαια υπό την προϋπόθεση ότι οι πολιτικοί και εθνικοί ανταγωνισμοί θα επέτρεπαν κάτι τέτοιο.

Πηγή: vimaorthodoxias.gr